Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25872
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ap̄ honorū magna p̄dn̄ potestate habebat; subse
plurimos romanos atq; gemituū. Qui contēcte inimicicī
cū arcadii ducib̄ cognitabat ēgēdi cont̄ eos. Tē agens
cū honono alaneū regē gothōū fēc ordinari magistrū
militū. ⁊ accessit adūsus illiricū. eiq; iouiū p̄fectū cōsti
tuit. ut arma cont̄ romanos attollēr. ⁊ puinciales bono
ni subdēr ditioni. tr cū alaric barbaros subse ēstruxos.
⁊ p̄dalmatas habitantes ēgēgasset. uenit ad epyrū. vbi
multo tempe ꝯmoratus. reūsus est in italiā. Qui cū descen
dere uoluisset. honori ittis retent est. sic ipse consensus
est. Inter ingens tremor ēstantinopoli facta ē. ita ut subu
tia tmeter. ⁊ desup fusa celitus flāma pendēr. tamdiuq;
mansit. donec ōrōm̄ arcadii p̄ncipis. ⁊ pli. iam p̄sen
tē p̄dnionē dē exorat. aut ēt. phans se solū tē ⁊ ēseruatrē
humiliū. ⁊ punitrē malōū.

Tro. arcadii. vi. impii anno ñ multo post
nectario ēstantinopolitano mortuo. theophil
alexandrinōū pontifex. cū aliis epis abimpie
ad ordinandū regie urbi pontificē euocat. Qui cū ysido
rū pbrm suū p̄sant sedi p̄ponē cognitasset. iohēs antyocenus
pbr patre secundo. mat anthusa clarissimis gentis.
abomīb̄ pent̄. ac cont̄ uoluntatē theophili electus. ab
ipso tandē ordinat̄. Vn theophilus semp laborabat ad
depositionē eī. Iste iohs q ⁊ crisostom̄ aureus eius p̄r elo
quentia uocatus. p̄mo amuleno antyocensiū p̄sule. in
eadē eccla diaconus ordinat̄ post eī mortē ad hēmū se
transferens. ibiq; p̄tenuit dō uacans. abeuadō pbr. ordinat̄
fuat. Hic cū ēt discretissim̄ eruditus marime qua ē. acer
rimus gemituū sophistis mirabilis habebat̄. Vnde iubani
uocat̄ ēca morte adiscipulis q̄stia eruditionē post eū su
scipet. aut iohēs. ñ hēiam anobis furan fuissent. fūr aū
potens mope ⁊ sermone. adcoerigendos mores uitiis. tu
mia ū seūtate ⁊ zelo dī ipudus. iniuiaq; iubrare. intrm. ⁊
anescientib̄ arrogans putaret. ⁊ p̄fusus. Vn p̄qua ad epam
ueñ elicis suis quōū mores coerige nitebat̄ in trm odiosus ē
factus. ut ēspiratione mita plurimis ēt eū derogationib̄
usi. furiosū eū dicent ⁊ pace. ac taqua sū testimonio dignen
tē. Qui rei fidē facē uidebat. q̄ nullū secū comedē panetur.
qd rñ obiuniā abstinentia qua sepe cap dolebat fecisse. tant̄
loco a p̄lo p̄r sermones quos faciebat plimū amabat̄. qua
les hi fuint ex libis eī q̄ hodieq; ecclā manent conici potest.
Interea macedoniam q̄dā phū doctīa accessit ad eccla. l. ipa
uxorē hortatus ut uiteret. ⁊ ēmunicasset. uir p̄suade p̄ualuit.
illa ū ēmunione dans anelle sue q erat ex macedoniam. uis
sir abire secū. Cūq; accessisset ad crisostomū. suscepta ex eī ma
nib̄ eī ꝯmunione. hanc se sumē fingens postmo poterit an
cille. ⁊ acceptā macedoniōū ꝯmunionē ad os assert. ⁊ uenit
ea lapidē facta. Iū tremefacta. pedib̄ ēcuruat iohis. ⁊ ūtrate
cōtrens. ⁊ sincerē ad eccla rediens. Porro lapis reposit est
in ualo. custodiario reseruandus. ⁊ accessit ad iudice sue cu
multū. qd ñ solū elicis asp fuit. sī ⁊ ipos p̄mores exitatis zelo
redarguē ñ dubitauit. Vn facta ē ut eunuū quendā eunu
chū ⁊ consule p̄ncipiq; fa[illegible] miliarē. cui consilio ler data
ut ad eccla ēfugientes inde ēxēt fuat. cū ⁊ ipse ñ multo
post fugiens ira p̄ncipis subaltari iacerer. publice in ambone
redarguēr. ac ēr eū increpatrix ēdēr omelia. Ig occasione
nactus theophilus iohem taqua asuis destitutū. omīm
moliebat̄ deponē. Vn ñ solū ꝓpas adūsus eū oues arma
ut. sī ⁊ ēpos uicinos q̄dē colloqis. remotos aū sepis.
cont̄ eū incitauit. tryuo contigit epyphanū eip salu
mine cip ēpm. uirū quidē scissimū. sī taqua in hēmo ecia
cānū. simplicione ouenit. ⁊ occasione libroū origenis eū
ad depositionē iohis asciscēr. Iraq; p̄sat̄ sacdos dāpnatio
nē origenis portans. ad urbē regia uenit. iohēmq; cau
sa theophili declinans. in ꝓpa descendit mansionē. cūq; ad
eū iohes mittit rogaretq; ut adse uenienis int̄ alios epos
maneret. epyphani respond. se nec cū eo uelle manē. nec ora
re. ñ in lib̄ origenis dāpnationē subscribēr. Qd diffēime iohē.
inimici ei epyphanio suadent. ut in aplōū ecclām altā die
collectione facta uenat. origenis libros dampnet. iohēm
taqua origenis defensorē coā ꝓplo infamet. Quo cōpto iohēs.
epyphanio inhec ūba mandauit. Sont̄ regulas multa gesi
sti o epypham. p̄mū quidē qa ordinationē fecisti in ecclia
sub meo iure constituta. deīn qa me ñ iubente auctoritate
ꝓpa. meis sacē celebisti. nun quia inuitat̄ excusasti. ⁊ nunc
denuo ipe iure confidis. Qua p̄r obserua ne turbano nasca
tur impīo. ⁊ hui rei pcisīn ipse suscipias. Quo audito epy
phani recessit iohiq; ut q̄dā aiunt remandauit. Spo qd ū
mōrariis epe. adqd ille respōdisse fert̄. Spo te ad tua patam
ñ redire. Vtq; impleū ē. Hā ⁊ epyphani in uia mortuus.
⁊ iohes post paululū depositus est.

Oit hec iohes ad correctionē eudoxie auguste. eo
qd epyphanū cont̄ eū armasset. ⁊ eiusdē uidue
uinea abstulisset. eāq; admonita iohis ñ remittēr.
more suo sermonē ad ꝓlm eunctarū mulierū utrumq; ꝯnione
plenū edidit. Qd illa ēgrit ferens marito ēquerit. Ig theo
philus q̄sti ia iohm ñ solū suus sī ⁊ p̄ncipib̄ odibile factū deponē
cognitat. epos q; insuburbio calcedonensi ꝯcōuocans. accusa
tores p̄dicit. eiq; taqua responsurū adiei que s obiciebant̄
ad audiendā uocat. Iteū iohes unusquisq synodū adh sī clamar.
at ille dū trm ata; trm eū ceteis epis eū uocaret. ipse ū insua
sua p̄dnaret. uelut inobedientē epam deponendū decernit̄.
ꝓpl ū seditionē mouens reclamabat. loco p̄ncipe eos suam
cōfirmante. iohē in exilū deportat. Qd multi ⁊ exhis q eū odio
habuant. ridentes. mia mori iohem pati calūpnia dicebant.
p̄sertim eū eunuchis ia clarescēr. eū ex inuidia theophili dāpnatū
ē. Innocentī tē siryco ⁊ anastasio sacdotio pfunctis. in urbe
roma sedebat. iohē p̄r tremorū qui inei depositione inusi
tati accidāt eiuitati. postmodū ap̄ncipe ⁊ ipso reuocat̄. nur
sū augustā latent̄ morte debat. Ūūq; illa rursū insidias para
ret. famosissima illa omelia edidit. quesie incip̄. Rursū be
rodias uesanit. rursūq; fbat̄. denuo saltat. denuo cap iohis
ī ñsonio cup accipe. Qua re magis exarcescens eudoxia. denuo
eū deponi ⁊ in exilū trudi fecit. Qd innocentī audiens ꝓbauit
accleto ne aliū eligēr. septo immiuit. Verū int̄ hec moti
ens iohs. finē confuse ꝓposuit. sī ⁊ theophil ñ multo post
uita decedens. cyrillo sedē reliqt. Theophilus iste quāqz ī causa
iohis reprehensibilis fuit. tū cont̄ amanos ⁊ antipomorphita
nos. quos bestis nup exorta. dīm liniamētis corpis ēcūsēptū di
cebant. forīs athleta erstitit. Hec heresis in trm simplicioes
monachos ⁊ hēmitas infecāt. ut alexandam uenientes pro
assertione uere fidei. sedimone in theophilū mouent. ⁊ in ma